

tíðindablaðið sosialurin

Ábyrgdarblaðstjóri: **Randi Jacobsen**
Jan Müller

Blaðfólk:
Hegni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Fyrirtaksstjóri:
Krisjan Dahl
Ljósmyndari:
Kalmar Lindenskov
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Telefon:
118 20
Telefax:
147 20
Bústaður:
Argjavegur 26
Argir
Postadressa:
Postsmoga 76
110 Tórshavn

Á tveimum rossabakum á sjálvstýris- preriu!

HVØR riður meira á tveimum hestum — Javnaðarflokkurin ella Tjóðveldisflokkurin? Man tað ikki vera Tjóðveldisflokkurin? Tað er blaðstjórin á 14. September, sum í eini grein um eitt uppskot hjá Hans Jakka Debes um yvirtøku av Atlantsflog skuldsættir Javnaðarflokkurin fyrri at riða á tveimum hestum. Hetta ger flokkurin, sambært Vilmundi Jacobsen, í tjóðskaparmálum fyrri bæði at tekkjast teimum sambandsinnaðu javnaðarfólkunum og teimum sjálvstýrissinnaðu.

ALMENNA støða Javnaðarflokksins er ikki so ógreið, sum 14. September roynir at gera hana til í øðru hvørji grein um Javnaðarflokkurin. Javnaðarflokkurin hevur seinastu 40 árin bygt stevnu sína á Heimastýrslógina. Henda lóg ber, um heimildirnar í henni verða nýttar, á sjálvstýrisleið. Og sjálvandi upprennur tann dagur, tá lógin er óhóskilig og allar yvirtøkurnar eru framar. Nær og hvussu hesin politikkur áleiðis verður framdur í verki, avger ein meiriluti av teimum flokkslimum, sum hava atkvøðarrætt á landsfundum flokksins, til landsfundurin er hægsta vald flokksins. Higar til hevur ein meiriluti viljað farið hóvliga fram, men tað hevur so borið við sær, at vit hava tikið fleiri málsøki á okkum, og eru vit í nógvum fótum meira sjálvbjargin. Sambært nýggjum og fyra ára gomlum veljarakanningum er staðfest, at hesum hóvliga tjóðskaparpolitikki tekur miðleingjan av føroyingum undir við.

TAD er eingin loyna, at summi javnaðarfólk eru meira sambandsinnað, samstundis sum onnur eru sjálvstýrishugað, eins og í Tjóðveldisflokkinum eru fólk, sum eru sosialistar, og liggja til vinstri, og borgarlig ella konservativ, sum liggja til høgru. Soleiðis er tað í einum og hvørjum flokki. Støða Javnaðarflokksins til tjóðskaparspurningin er ikki so ógreið sum málagn Tjóðveldisflokksins ger hana til. Hon byggir á teir mogleikarnar, sum eru í heimastýrslógini, og sum polit-

iskt verða framdir í verki, tá tað realpolitiskt letur seg gera — figgarliga, fyrisingarliga og tá politiskur meiriluti er fyrri tí. Innanhýsis í flokkinum og saman við einum meiriluta á tingi.

HESIN politikkur hevur eisini sína søgu, og grundgevingar eru fyrri hesum politikki. Javnaðarflokkurin varð stovnaður sum ein sosialdemokratiskur arbeidara-flokkur, tí hinir báðir flokkarnir, Sambandsflokkurin og Sjálvstýrisflokkurin, gloymdu livikorini — dagliga dagin — hjá fólkunum í toganini um tvey tjóðskaparmál, sum tá vóru uppi. Javnaðarflokkurin hevur og leggur framvegis størri dent á tann sosiala-búskaparliga politikkin enn tjóðskaparpolitikkinn, hóast flokkurin hevur stuðlað og tikið undir við flestu tjóðskaparmálum, sum hava verið reist millum ár og dag.

TAD er óneyðugt at skíra Tjóðveldisflokkinn fyrri at riða á tveimum rossum. Tey, sum hava fylgt við í politikki seinastu 15 árin, hava mangan havt hug at táttast í brosvøddarnar, tá fleiri av fremstu tjóðveldismonnum royndu at bedýra, at Tjóðveldisflokkurin var ikki nakar socialistiskur flokkur. Hann tók ikki undir við nakrari »ismu« uttan tí føroysku »ismuni«, samstundis sum stevnuskrá flokksins sambært samanberandi flokspolitiskum teori um er sosialdemokratisk, eins og eitt valevni flokksins í Suðurstreymoy vísti á undan seinasta lögtingsvali til stóran trega fyrri øll tvey mongu tjóðveldisfólkini, ið royndu at gleiva stórt um tvey viðgittu rossini — teir sosialdemokratisku og teir borgarligu sjálvstýrisveljararnar.

ER Tjóðveldisflokksins støða greið í spurninginum um demokratiska sosialismu, ella ikki, so skuldi nógv verið greitt í føroyskum flokspolitikki. Tað er tað bara ikki og neyvan bótir »svart-hvíta« skriveingin hjá blaðstjóranum á 14. September um politisku orkymilana. Men tað kundir verið áhugavert við einum meira seriøsum blaðorðaskifti um hesar spurningar — tað eru hóast alt fyra ár til val, um Tjóðveldisflokkurin annars megna at samstarva við tann »privatkommunistiska« Fólkaflokkinn til í 1992.

Dagblaðið og presturin

Næstseinstu sunnudag varð gudstænastan í Kollafjarðar kirkju varpað út. Marjun Bech prestur helt, sum hon er von, eina fyrndarprædiku, og skal hon bert hava rós fyrri sínar prædikur. Útvarpaðar ella ikki. Hon hevur nakað at siga, og dugir at siga tað.

Tað er nú kortini soleiðis, at altíð er onkur, sum fær ilt av tí, ið onnur havast at. Konservativa føroyska stjórnarblaðið, Dagblaðið, er ein av hesum spillklutum, sum fáa ilt av øllum, sum ikki passar júst tí, hetta blað stendur fyrri.

Og ein av teimum, teir hava valt sær út til almennan syndabukk, er júst tann frálíki presturin í Kvívik, Marjun Bech. Hetta blað hevur mangan verið fult í síni vamlisigu forfyring av persónum. Hetta blað, sum í sjálvsuppgjörum rættvisi yndar at seta seg sjálvt sum framherja rættvisisins og kristindomsins.

So mikið vamlisigari tykist tað, tá teir undir tí sokallaða skemtiteiginum (sum forrestin framstandandi fólkafloksfólk hava skirt einki stuttligan meir) taka og endurgeva brot úr Nýggjatestamenti, sum teir sjálvir siga, leysliga. Tað vil við vanligum orðum siga reingjan av tí, ið stendur.

Tá Dagblaðið endurgevur orðini úr Skriftini, eiga teir at taka alt við. Heima hjá okkum lesa vit Matte-

us 12,34 soleiðis:

«Tykkara ormaungar, hvussu kunnu tit tala tað, ið gott er, tá tit sjálvir eru óndir? Tí at muður mælir tað, hjartað er fult av.»

Hóast eg vamlst við at nyta Matteus til nakað so niðurstendi sum at svara Dagblaðnum upp á tað,

vanlig fólk meta sum blasfemi, má eg viðganga, at betri lysing av Dagblaðnum er ikki prentað.

Edvard í Skorðini Joensen

Aftursvar til Hergeir Nielsen

A baksíðuni á 14. September 8. mars stendur drugg frageing frá fundi í Suðuroyar Tjóðveldisfelag, har Javnaðarflokkurin sum vant fær skuluna.

I einum stk. í greinini, sum ber yvirskriftina »Eingin tordi«, sigur Hergeir Nielsen:

»Eg ivist ikki í, at Javnaðarflokkurin fer at kasta saman við FA, og taka undir við øllum, ið kemur haðani, sjávt um tað ikki er júst tað, sum vanliga eyðkennir hann«.

Fyri tað fyrsta, Hergeir Nielsen, so er FA ikki knytt at nokrum politiskum flokki, felagið hysir limum við øllum politiskum litum, og vit driva ongan partapolitikk her í FA.

Men vit royna at reka ein fakfelagspolitikk, ið skal vera til frama fyrri okkara verkafólk. Sjálv-

andi taka vit undir við og stuðla tann politiska flokkinn, sum leggur fram uppskot á lögting, ið eru til bata fyrri arbeidandi fólk. Vit stuðla tað, sum kemur fram og sum kann bota um korini hjá tí føroyska verkafólkunum.

Vit vilja eisini framhaldi vera á varðhaldi og tala at tað ið nakað kemur fram bæði frá Landsstýri, Løgtingi, og øðrum, ið gevur okkara limum verri sømdir ella tekur frá teimum vunnin rettindi, óansæð hvør politiskur flokkur tað er.

Soleiðis hava vit arbeitt í FA og koma at gera tað framhaldandi. Tú sigur, at »Javnaðarflokkurin kemur at taka undir við øllum, ið kemur haðani«, altso frá FA, »sjávt um tað ikki júst vanliga eyðkennir hann«.

Hetta sær út fyrri okk-

um, sum ert tú uti eftir at sáa split og spjæðing millum limir okkara við orðum tinnum, tí nokk man Javnaðarflokkurin hava tikið undir við minst líka nógvum uppskotum, sum eru komin frá FA, sum tin flokkur hevur gjørt, helst fleiri.

Javnaðarflokkurin var fyrsti politiski flokkurin her á landi, sum tók undir við fakfelagsrørsluni.

Til seinast, Føroya Arbeidarafelag hevur ikki kastað saman við nokrum politiskum flokki.

So hav tí tinar illgitingar fyrri teg sjálvan eina øðru ferð.

Meginfelagið skal nokk sjálvt finna út av, hvørja kós tað skal halda og hvønn samstarvast skal við.

Tórshavn 13. mars
Vegna Føroya
Arbeidarafelag
Ingeborg Vinther